

Bài 80 – Thêm vài ảnh đẹp

Le Văn Khoa

Mời bạn xem thêm vài ảnh đẹp của học viên lớp ảnh của Hội Ảnh Nghệ Thuật, khóa 2010 thực hiện. Tất cả học viên có sự cố gắng đáng khen. Ảnh của họ chứng tỏ khả năng ghi nhận bài học và tinh thần sáng tạo cao. Ngoài ra óc hài hước cũng đóng góp đáng kể vào thú vui tạo ảnh đẹp bằng cách đặt tên cho ảnh của mình.

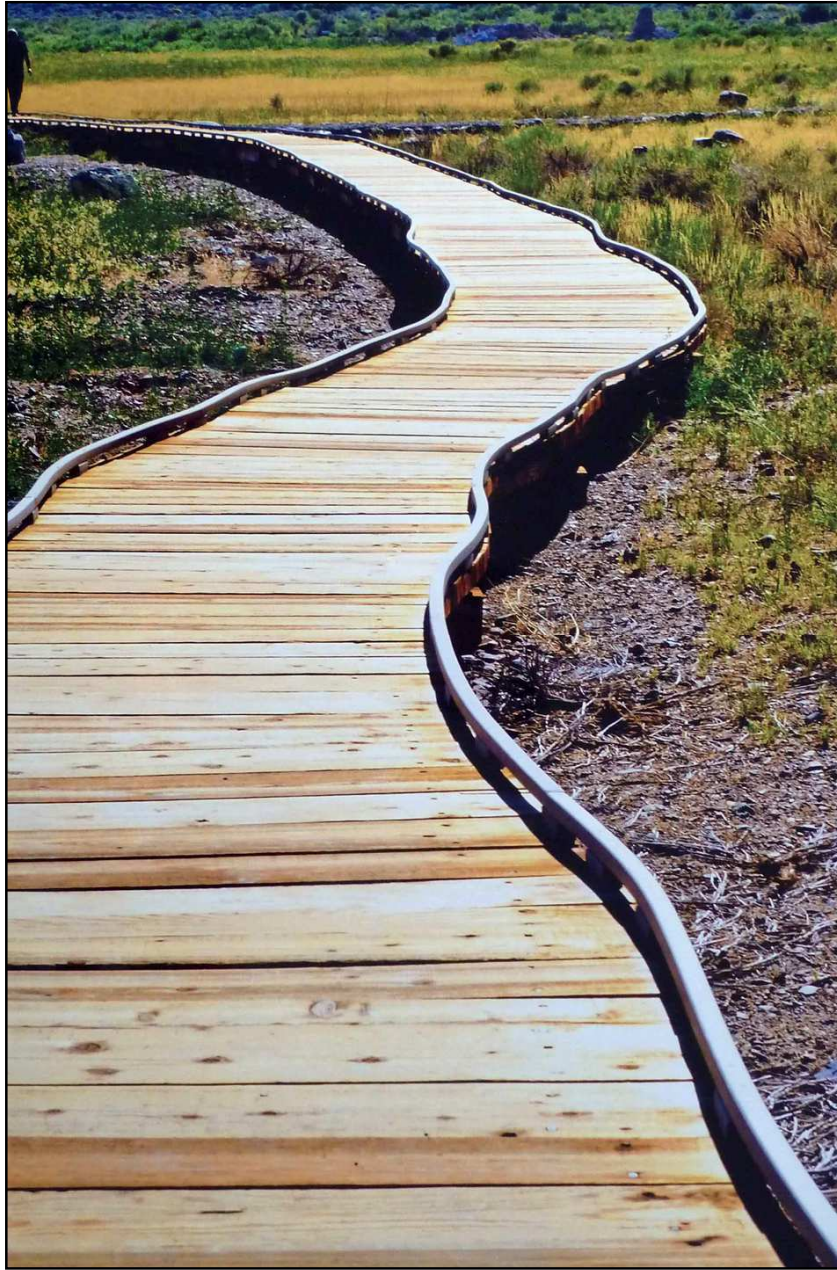
Hồng Nguyễn đã biểu lộ khuynh hướng hài hước của mình khi đặt tên tác phẩm vừa vui vừa gần với sự thật. Có lẽ khi chụp ảnh này có thể trời đã trưa nên Hồng Nguyễn rất đói bụng. Con đói hành hạ đã đến, thấy gì cũng thành món ăn, hay ít ra ước chi hình ảnh thấy trước mặt là món ăn. Không ai có thể không đồng ý với Hồng Nguyễn đây là “**A Giant Hot Pizza**” như tên anh chọn.

Nếu Hồng Nguyễn cắt bớt bên trên ngọn núi xuống thấp hơn thì phần trời xanh không kéo mắt người xem ra ngoài và pizza sẽ lôi cuốn hơn. Bánh nóng hơi khói bay lên nghi ngút và cheese chảy vòng quanh thật hấp dẫn.

“A Giant Hot Pizza”

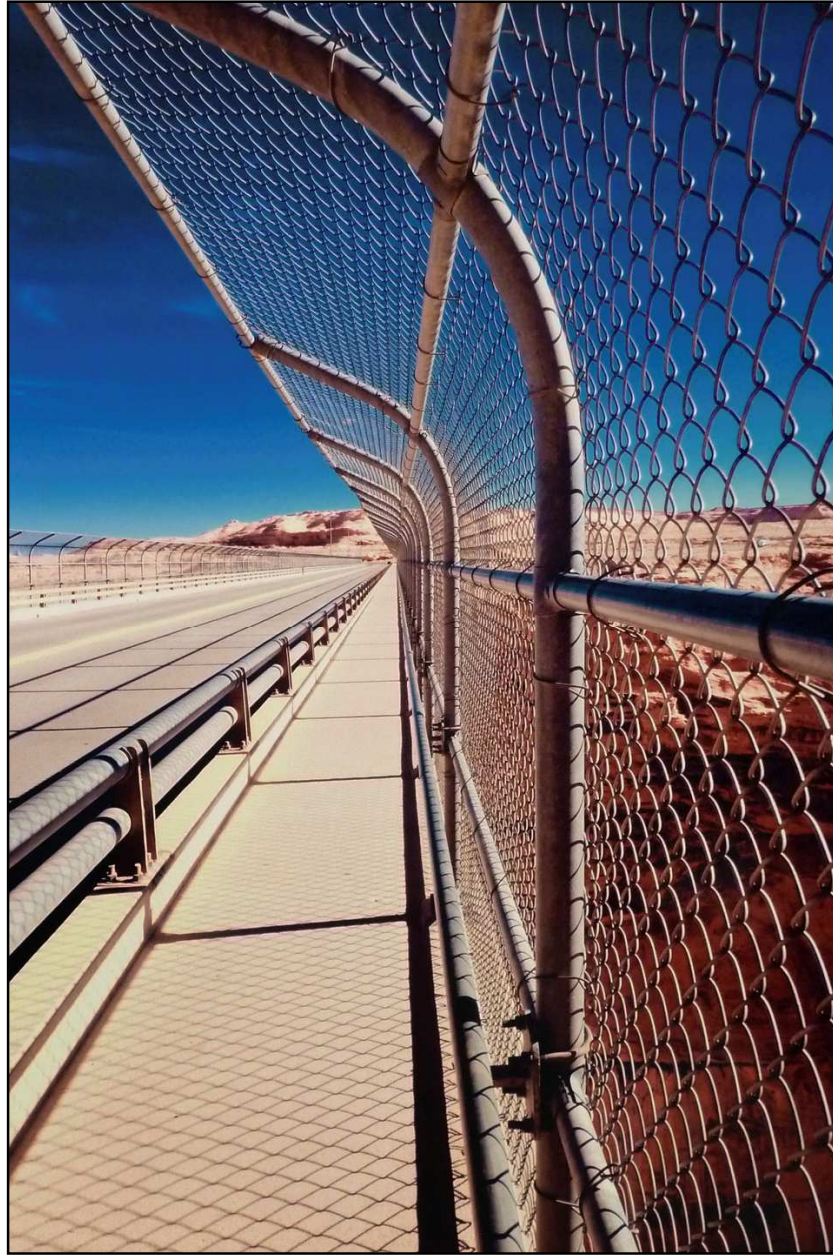
Hồng Nguyễn

*“Đường Nét” của
Nguyễn Biên*

Nhiều khi tôi rất ngạc nhiên với khả năng tìm đẹp của người ảnh. Một vật thông thường như con đường gỗ mới làm trên vùng đất ẩm ướt đã trở thành chủ đề của một ảnh đẹp. Nhìn ảnh tôi thấy sự tương phản sáng rực nhờ mặt trời đứng bóng chiếu ánh sáng thẳng xuống mặt đường giúp nó nổi lên nền cỏ vàng mà màu sắc của cỏ hòa hợp với màu của chủ đề. Người ta sợ chụp hình giữa trưa, nhưng trong trường hợp này điều không nên làm trở nên điều lợi cho ảnh. Trong ảnh có sự

tương phản giữa gỗ cứng với cỏ mềm. Con đường được lập với những nét cong queo để nhìn khỏi chán mắt. Những uốn khúc của con đường được Nguyễn Biên khéo léo thu vào ống kính, và ông cũng đã cố tình thu lấy vòng cong của con đường. Đứng từ đầu này nhìn theo đến cuối con đường đầu kia, ta thấy chỗ gần thì mặt đường rộng hơn tầm ống có thể thu hết vào khung ảnh được, nhưng càng xa, đường càng hẹp lại theo luật viễn cận, con đường trở thành quá nhỏ. Nhờ luật viễn cận đó ta dễ nhận biết điểm xa và điểm gần trong ảnh.

“To the Infinity”

Trần Thanh Kevin

Cùng ý niệm với Nguyễn Biên nhưng Trần Thanh Kevin nhấn mạnh điểm vô cực của con đường. Ảnh của ông cho thấy tất cả là sản phẩm của khoa học hiện đại, nhấn mạnh vào sự chính xác và hữu dụng của và cho con người. Một con đường tráng nhựa nối liền hai vùng đất cao bên trên trũng sâu. Con đường không ngoằn ngoèo, nhưng thẳng tắp theo thước thợ. Nó không quanh co cho người đi bộ ngắm cảnh. Ở đây con đường cốt ý để xe cộ thẳng tắp mà di chuyển, tiết kiệm thì giờ và nhiên liệu. Hai lần xe chạy qua lại ở giữa, hai bên lề có lối cho xe đạp hay bộ hành đi qua. Mức độ nguy hiểm ở đây có nhiều hơn ảnh

Đường Nét của Nguyễn Biên nên người ta làm rào cản bằng lưới sắt to, bên trên cuốn vào để người khỏi leo ra.

Bên trên tôi có dùng chữ “sản phẩm” của khoa học. Thật vậy, vì gần như tất cả những gì mình thấy trong ảnh này đều được cấu tạo bằng vật liệu và phương thức, nhất là ý tưởng khoa học chứ không phải thiên nhiên. Đến cái không thấy trong ảnh này cho ta xem, như máy ảnh của Kevin dùng, lối nhìn và sự suy nghĩ để chọn góc cạnh trong đầu Kevin, chỗ đứng an toàn mà chụp được ảnh như ý muốn đều được phối hợp với nguyên tắc và luận lý khoa học, đến giấy ảnh, phương thức in ảnh v. . .v. . . đều là sản phẩm và công thức khoa học luôn.

Vì tôn trọng luật giao thông Trần Thanh Kevin không dám đứng giữa đường để chụp ảnh này, nhưng ta cũng thấy được điểm vô tận của con đường muốn dẫn ta “**To the Infinity**”. Khẩu độ đóng nhỏ, máy ảnh được giữ thật vững, ta thấy mọi chi tiết đều rõ nét đáng khen.

Qua ba ảnh trên ta không thấy có gì lạ mắt, nhưng cả ba đều là ảnh đẹp. Tuy cả ba ảnh này đều được chụp ở những địa điểm xa nhà, nhưng chúng gợi ý cho ta chụp được những ảnh tương tự ngay sau hè nhà mình, nơi góc đường trước ngõ hay trong công viên gần nhà ta. Điều chính yếu là tập nhìn thấy cái đẹp trước khi chụp ảnh đẹp.